

(Kort bemærkning).

René Skau Björnsson (S):

Jeg vil endnu en gang sige, at verden jo ikke går i stå. Den udvikler sig hele tiden, og regeringen fremsatte også de her forslag eller fremførte dem, havde udkast til dem, inden valget kom, og den havde også planer om at fremsætte dem, og vi havde også en finansieringsmodel i forhold til de her forslag. Og bedre sent end aldrig, kan man jo sige. Vi har hele tiden ønsket og har hele tiden sagt, at vi kan gøre det bedre, vi skal gøre det bedre. Verden går ikke i stå, og de forslag kom så.

Men endnu en gang fik vi jo den sædvanlige tomgangssnak om frit valg og frit valg. Så jeg prøver igen: Hvorfor vejer børnefamiliernes forhold og dermed børnenes tarv mindre end hensynet til de mange Venstrekommuners selvbestemmelsesret? Hvorfor vejer den selvbestemmelsesret højere end barnets tarv?

Vi siger: Der er mange kommuner i dag, der lever op til pasningsgarantien. Vi vil være bekymret for, at man ikke vil gøre det, når man skal se på kommunens økonomi fremover, for det kan være, at man prioriterer anderledes i kommunerne. Det er vi bekymret for. Vi vil sikre forældrene det frie valg af orlov, det frie valg til at være sammen med deres børn.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg skal gerne gentage nogle ting af hensyn til den socialdemokratiske ordfører. Nej, jeg skal lige af med den bemærkning også, at det nu er lidt underligt, at Socialdemokratiet sådan går og putter med tingene. Når de nu har tænkt alle de her tanker og haft udkast liggende, så begriber jeg ikke, hvorfor de ikke har fremsat et forslag, så vi kunne få en åben debat om det, når det nu efter egen opfattelse skulle være så gode forslag. Men man kommer først med det nu her. Det er vel ikke, fordi man midt i valgkampen havde brug for at lancere nogle nye tanker, nogle initiativer, så man måske lige kunne redde noget i sidste øjeblik?

Det er så ikke lykkedes særlig godt, for hvis det er sådan nogle forslag her, Socialdemokratiet vil komme med, så løser de jo ikke nogen videre problemer. Der er nogle kommuner, hvor ventelisterne er for lange, men det er få kommuner i forhold til alle de steder, hvor det kører rigtig godt.

Nogle af de store problemer, der er at tage fat på, er jo netop at give børnefamilierne et reelt

frit valg mellem forskellige pasningsordninger. Og hvem er det, der da stiller sig på tværs? Det er Socialdemokratiet. Så gid de ord, der er kommet fra den socialdemokratiske ordfører, også ville blive brugt i andre sammenhænge, når vi diskuterer konkrete forbedringer for børnefamilierne, for det er dét, der er brug for. Der er ikke brug for, at vi skal til at lave særlovgivning, fordi der er nogle få kommuner, der ikke kan hitte ud af det.

Som jeg sagde i mit indlæg, så er det her for firkantet, og vi synes, at det er overflødigt at gennemføre det.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

René Skau Björnsson (S):

Bare meget kort for at slå fast: Socialdemokratiet har ikke puttet med tingene, har ikke gemt dem til en valgkamp. De forslag, de ideer, Socialdemokratiet har på det her område, blev fremført i august måned i år netop for at sige, at det ikke har noget med valgkamp at gøre. Det er et led i en fortsat udvikling af tilbuddene til vores børnefamilier, og det her er et meget vigtigt led, hvor vi siger: Forældrene skal garanteres, at de kan få deres børn passet, så mor eller far ikke skal blive hjemme, fordi barselorloven nu er på 1 år. Man skal kunne få sit barn passet, når man vil, og skal kunne holde orloven, når man vil, for at være sammen med sine børn.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. René Skau Björnsson som ordfører.

René Skau Björnsson (S):

I Socialdemokratiet arbejder vi fortsat på at skabe de bedste rammer for, at børnefamilierne kan prioritere deres fælles tid. Vores udgangspunkt i vores børnefamiliepolitik har altid været og er fortsat, at det er børnene, der er i centrum, og at de initiativer, vi tager, skal være til barnets bedste. Børnefamiliernes vilkår har været en hyppig gæst på den politiske dagsorden de sidste år, og det er der god grund til.

At få en dagligdag med to fuldtidsjob og to små børn til at fungere er virkeligheden for rigtig mange familier. Det er ikke nødvendigvis en trist og grå virkelighed, selv om det en gang imellem fremstilles sådan, men der er ingen tvivl om, at tid er en til tider meget knap ressource i mange børnefamilier.